

(Промова загадчыка сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) тав. Я. А. ЯКАУЛЕВА на нарадзе
перадавікоў ураджайнасці па зярну, трактарыстаў і машыністаў малатарань з кіраўнікамі
партыі і ўрада 29 снежня 1935 года)

ПАЛЕПШЫЦЬ ЖЫЛЛЕВЫЯ УМОВЫ СТАХАНАУЦАУ (ПІСЬМО РАБОЧАГА СТАХА- НАУЦА)

На заводзе «Гомсельмаш» я працую шосты год. У сучасны момант з'яўляюцца стаханаўцам, выконваю план на 250 процантаў. Але жыллёвыя ўмовы мае надта дрэнныя: пакой цесны, столь пра-
цаека.

З 25 маіх асаў аб рамоне або перамене пакою жакі ці на адну не адкажа. Тады я зварнуўся да свайго заўкома. Апошні брыгаду адгукнуўся, выслухаў брыгаду, якая абсталявала маё становішча.

Пасля абсталявання заўком па-кіраваў адносна ў Жыльсэа і да старшын жакі. Фрунзі, але старшын адказаў, што я ў яго не адзі, і нічога не зрабіў.

Зараз у тым доме, дзе я жыў (Жыльсэа вуліца дом № 8), асла-білася пакой. Я папрасіў стар-шын жакі дазволіць мне туды перабрацца. І на гэты раз ён не задаволіў маю просьбу.

ЛЯШЧУК.

АМІШКАННЕ ЧЫРВОНАГА КУТКА ЯШЧЭ НЕ АСЛАБІЛІ (ПІСЬМО ў Рэдакцыю)

У верасні я пісаў у «Звязду», што ў калгасе «Чырвоны Ка-стрэчнік» (Каменскі сельсаве-
т, Пешчаніцкага раёна) пампашанне чырвонага кутка заняў ветпункт.

Даведзўшыся аб гэтым, раённы выканаўчы камітэт прапанаваў старшын Каменскага сельсавета т. Барсукіну аслабіць пампаш-
канне чырвонага кутка, а вет-
пункт перадаць іншаму.

Зараз ужо надыйма зіма, а старшын сельсавета ўсё яшчэ не выканаў паставы РВК.

Арганізаваныя гурткі — літар-
атурны, драматычны і музычны не
маюць дзе праводзіць працу.

ПАПОВІЧ.

ПРАПАДАЮЦЬ ГАЗЕТЫ І ПІСЬМЫ

(ПІСЬМО КАЛГАСНІКА)

Я выйшаў газеткі «Звязда», «Правда», «Вольныя Барысаў-
шчыны» не адзін год. Атрымліваў іх
регулярна. Але ў 1935 годзе
пісьмоносцы Небышынцэў з'яўля-
ўся ў нашым вёску Новасельскі (Глі-
вінскі сельсаве-т, Барысаўскага ра-
ёна) толькі раз у тыдзень. Шмат
газет і пісьм зусім прападаюць.

Аднойчы ў снежні Небышынцэў
атрымаў у Глівіне пошту за тры
дні адразу і па дарозе ў Новасель-
скі ўсю агубіла. (Ад Глівіна да Но-
васельска 5 кілометраў).

З-за такой працы пісьманосца
мнілі калгаснікі кінуць высь-
ваць газеты.

ЧМЕСО.

ЗЛОСНАЕ ЗНІШЧЭННЕ ІНКУБАТАРНАЙ ГАСПАДАРКІ

(ПІСЬМО ў Рэдакцыю)

Дырэктар Калінінцкай інкуба-
тарнай станцыі Шпакоў разам з
задачыкам гаспадаркі Вінакурам
завуць гаспадарку да поўнага
развалу.

З 5 пуняў, купленых былім
дырэктарам у якасці матэрыялу
для пабудовы гаспадарчых па-
мешчанняў, толькі адна скарыста-
на пад электрастанцыю, астат-
нія-ж піліцца на дрывы і раскра-
ваюцца. Таксама зломана па др-
вы новая пачэнь.

Пажарная маёмасць, прынятая
Вінакурам у поўны парадку, за-
раз раскідана. Агнетушыльнікі ві-
сьць без навінны, напаліся ад
марозу. З 4 бочак на калёсах і
12 звязаных засталася толькі
адна. Куплены за 250 руб. бак
для вадзі льянцы перакуленым
я электрастанцыі і ператворы
у сярні для адхілаў і смяцця.

Сетка для агароджвання пту-
шак, якая каштавала 1.400 руб.,
пралягала пад дажджом увод ле-
та, заіржавела і паламалася. Ба-
тарэйная машына, коштам у 13.000
руб., раскідана. Памятны і па-
ламаная кармункі і пайлушкі
раскіданы па ўсім двару.

З 6-ці саян і 6 вазоў не заста-
ўся ні аднаго.

Дырэктар разабарэў ама-
люсю птушку. Ён прадаваў сваім
спадчынам гусей па 8 руб. за шту-
ку.

Астатняя птушка даглядаецца
дронна. Птушнікі сталі бэ ра-
монту, у рамках замест шкла —
фанеры. Кармы, заганаваныя для
птушкі на зіму, разбіраюцца ды-
рэктарам і іншымі работнікамі на
гармэнне ўласных свіней.

АЛГІНСКАЯ.

Кароткія сігналы

ГРАЗНА І НЕКУЛЬТУРНА

На станцыі Якімаўка (начальнік
Севасіян) Заходняй чыгункі
гразна і некультурна. Пра бакі
для вадзі няма выдзі, куды мо-
жна было-б адзіваць недаштуе ва-
ду. Пасажыры выліваюць з круж-
кі проста на падлогу. Утварэцца
вялікая гразь.

ДУДАРОНАК.

БЕЗ СЫШТАЎ

Вучні сямігодняй пачатковай
сяраднай школы (Жыльсэа раён)
два месяцы не могуць дастаць
сшыткаў. Гэта ніколі не турба-
е дырэктара школы ні крамні-
ка.

КУДЗІМАЎ І ІНШЫ
(усяго 8 падпісав)

Стаханаўскія суткі

ЗАВОД «КОМІТЭРН»

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязда»). Па-
сля масавай прапрацоўкі рас-
тэнняў снежаньскага пленума ЦК
ВКП(б) на лінейна-механічным за-
водзе «Комітэрни» былі праведзе-
ны і студзеньскія стаханаўскія сут-
кі.

Завод у гэты дзень выпусціў
гатовую прадукцыю на 16.500 руб.—
194,7 проц. плана.

Выдатныя ўзоры работы пака-
залі паварожныя стаханаўцы і па-
лы брыгады. Стаханавец-токарь
Раманенкі Іван на сваім прасеце
(абточка калёц для швейных то-
чак) выканаў норму на 708 проц.

Стаханаўская брыгада па аб-
робцы сідравальных вярштатаў тав.
Замфарта сабрала за змену 51
верштат замест нормы 18. Ліцей-
ны цэх заняў у гэты дзень 9 тон
і 160 кілограмаў чыгуны (норма
4,4 тоны). Упершыню выпушчана
заводам за дзень 12 рам для аме-
рыканскага нажовачнага вяршта-
та.

Вялікая падрыхтоўчая работа
была праведзена да гэтага дня.
Кожны рабочы ведаў сваё вытвор-
чае заданне. Усе вярштаты былі
забавешчаныя неабходнымі інстру-
ментамі і матэрыяламі. Спецыяль-
ная брыгада слесароў загляда
праверыла абсталяванне і вяршта-
ты.

Праведзена рад тэхнічных ме-
рапрыемстваў па павелічэнню хут-
касці фрэзерных, такарных і сід-
равальных вярштатаў. Да асноў-
ных вытворчых участкаў былі
прымаваныя інжынеры і тэхнікі.

Зараз на заводзе пачалася пад-
рыхтоўчая работа да правядзен-
ня стаханаўскага тыдня.

Ан. ЗАРУБЕЖНЫ.

МЕНСКІЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ

31 снежня на заводзе імя Кі-
рава і «Ударнік» праведзены ста-
ханаўскія суткі. Завод імя Кіра-
ва выканаў у гэты дзень план на
191 проц. — на 47 проц. вышэй
чым у папярэдні дзень. Выдат-
ныя поспеху дало імя цална покі
(механічны, ліцейны, такарны,
алдзель механік), брыгады Гобель-
мана, Рудэрмана, Мандротавіча.

Стаханаўцы механічнага цэха
Кантаровіч, Крэмінёўскі, Гімель-
штэцкі, Галаўня выканалі норму
на 347—401 проц.

Завод «Ударнік» упершыню вы-
канаў дзёсны план на 126 проц.
супроць 90—100 проц. у мінулыя
дні. Брыгада Вялікоўскага па пра-
верцы азімаў выканалі норму
на 458 проц. Стаханаўцы фармо-
шчык Усановіч, слесар Чартоў,
кавалі Мелеш выканалі норму на
464—500 проц. На заводзе пача-
ўся падрыхтоўка да правядзення
стаханаўскага тыдня.

3-га такоў працы пісьманосца
мнілі калгаснікі кінуць высь-
ваць газеты.

ЧМЕСО.

ЗЛОСНАЕ ЗНІШЧЭННЕ ІНКУБАТАРНАЙ ГАСПАДАРКІ

(ПІСЬМО ў Рэдакцыю)

Дырэктар Калінінцкай інкуба-
тарнай станцыі Шпакоў разам з
задачыкам гаспадаркі Вінакурам
завуць гаспадарку да поўнага
развалу.

З 5 пуняў, купленых былім
дырэктарам у якасці матэрыялу
для пабудовы гаспадарчых па-
мешчанняў, толькі адна скарыста-
на пад электрастанцыю, астат-
нія-ж піліцца на дрывы і раскра-
ваюцца. Таксама зломана па др-
вы новая пачэнь.

Пажарная маёмасць, прынятая
Вінакурам у поўны парадку, за-
раз раскідана. Агнетушыльнікі ві-
сьць без навінны, напаліся ад
марозу. З 4 бочак на калёсах і
12 звязаных засталася толькі
адна. Куплены за 250 руб. бак
для вадзі льянцы перакуленым
я электрастанцыі і ператворы
у сярні для адхілаў і смяцця.

Сетка для агароджвання пту-
шак, якая каштавала 1.400 руб.,
пралягала пад дажджом увод ле-
та, заіржавела і паламалася. Ба-
тарэйная машына, коштам у 13.000
руб., раскідана. Памятны і па-
ламаная кармункі і пайлушкі
раскіданы па ўсім двару.

З 6-ці саян і 6 вазоў не заста-
ўся ні аднаго.

Дырэктар разабарэў ама-
люсю птушку. Ён прадаваў сваім
спадчынам гусей па 8 руб. за шту-
ку.

Астатняя птушка даглядаецца
дронна. Птушнікі сталі бэ ра-
монту, у рамках замест шкла —
фанеры. Кармы, заганаваныя для
птушкі на зіму, разбіраюцца ды-
рэктарам і іншымі работнікамі на
гармэнне ўласных свіней.

АЛГІНСКАЯ.

Кароткія сігналы

ГРАЗНА І НЕКУЛЬТУРНА

На станцыі Якімаўка (начальнік
Севасіян) Заходняй чыгункі
гразна і некультурна. Пра бакі
для вадзі няма выдзі, куды мо-
жна было-б адзіваць недаштуе ва-
ду. Пасажыры выліваюць з круж-
кі проста на падлогу. Утварэцца
вялікая гразь.

ДУДАРОНАК.

БЕЗ СЫШТАЎ

Вучні сямігодняй пачатковай
сяраднай школы (Жыльсэа раён)
два месяцы не могуць дастаць
сшыткаў. Гэта ніколі не турба-
е дырэктара школы ні крамні-
ка.

КУДЗІМАЎ І ІНШЫ
(усяго 8 падпісав)

НАІРЫ ЗАР'ЯН СТАЛІН

Ахілея ўстаў Гамер, Рустам-Бала—Фідаусі,
Бонапарта крыжыла слава праліла пра тры тысячы вуснаў.
Вісканцы ішлі і ішлі, Вуў крыжы афарбаваны свет,
і агіналася чорнае неба пад агнімі адвечных камет...
Але змучаны наш чалавек, дзе ён сонна такое мог стрэнуць,
Але праменні як у Марса былі, каб свяцілі як Ангельскія гены,
Каб такіх як Ленін, што сонца святлей, што з'адзілі так стройна
рэды,

Каб вялікі і ясны такі, як сягоння ты наш правадыр.
Гэта вы адчынілі ў гісторыі светлае, яснае ранне
і сузор'е ўвесь узніклі чатыры над светам тытаны.
Ваша сіла прайшла пераможна ўсход і Заход
і святлом заняла і ўздымае пакутны народ.

Колькі будзе Гамераў, Фідаўсі пра нас песні складаць,
Няма песень такіх, каб пра гэту вялікасць сказаць.
Прыдзе многа пастаў на ўсіх мурэх і раскованых мас,
Ўсё наступнае ў свеце, гэта пошкіма будзе для вас.

І я, лепіскай думкі баен, я армянскім пэтам зарос
Для пабе ветэраў сэрца народу свайго я прынёс.
Я цябе, Сталін вялікі, колькі песень нясе галава,
Ты пшасе народаў усіх, ты—інжынер і каваль.

Мой народ над бяздоннем, гатовы ўпасці, стаў
З найбагатымі перлам дум; так стаяла краіна мая.
Мой народ над бяздоннем стаў, ён замучаны быў да магі,
Яго ворагі білі ўсе і свае, і пшаняўныя другіх.

Іны пастай замкнулі яго ў смяротным прастанішчы бур,
І рукамі, што ў ранах былі, вызвалілі шыку ён віхур.
Тыя гримфў Кастрычнік. Воля ўзялася сонца ярка,
І твой з Леніным голас над сусветам тады прагучаў—

Вы далі кліч ратунку народу, да змагання далі яму сілу,
Прыялі з дамавіны яго — у адкрытыя дзверы жыцця.
Ён устаў, мой народ, зварухнуўся, загарэліся ў вочах агні,
Далучыўся да арміі той, што на свеце ідэе ў камунізм...

Калі Ленін памёр, мне здалося, што свет на хвіліну замоўк.
Але ты асвіціў небасхіл, як новае сонца выкол...
Магутным святлом палярэніцка, святлом сваіх дум і ідэй,
Савецкіх Рэспублік Саю ў прыгожае заўтра выдзеш.

Ім тваё пшасе падобна, што душы ўнімае людзей
І крылі дае яно нам да новых геройстваў лямцеш,
І ў голах, напоўненых смехам ад кветак дзівоўскай Арменіі.
Свет свой прыгожы будзе ідэй тваіх пакаленне.

І я, ў захапленні пэст, прышоўшы адтуль гэтым раннем,
Народу майго да пабе прынёс я такое каханне.
Паю пабе, Сталін вялікі, і ў песнях мая галава,
Ты шчасія народаў усіх, ты—інжынер і каваль.

Пераклад з армянскай мовы П. БРОУКА.

Самы шчаслівы дзень майго жыцця

Пры сустрэчы з таварышам Ста-
ліным пудоўна сказаў паэт Лаху-
ці: «Сталін прымае толькі пера-
можцаў». Я з вялікай радасцю і
у той-жа час з глыбокім сумам
прачытаў гэтыя выдатныя словы.
Многі адразу аўтада сумаенне:
ці ўбачу я калі небудзь Сталіна?
Дзесяці-ж мільёнаў людзей, міль-
ёны герояў і пераможцаў дзень
і ноч мараш пра сустрэчу з та-
варышам Сталіным.

І ўсе яны маюць права на гэту
сустрэчу.

Сустрэчу з таварышам Сталі-
ным я лічыў вышэйшай гранню
сваёго асабістага шчасця. Мне не
хапала смеласці меркаваць, што
яно можа ажыццявіцца ў бліжэй-
шым будучым... Але мне дапама-
ла шчаслівае выпадковае. 30
снежня мінулага года, гэта зна-
чыць чатыры дні таму, назаві,
кіраўнік партыі і ўрада прынялі
дэлегацыю працоўных Савецкай
Арменіі. Я выпадкова апынуўся
ў Маскве і па запрашэнню сакра-
тара ЦК КП(б) Арменіі т. Ханджа-
на далучыўся да дэлегацыі.

Калі ўвайшоў у круглую
залу Крэмлёўскага палаца,
прыём ужо быў пачаў. Га-
варыла апамята калгасніца
Забел і з ласкавай усмешкай гля-
дзелі на ле таварыш Сталіна і т.
Варашылаў. Я адразу пазнаў т.
Андрэя, Чубар і Якаўлева. Усе
яны ўважліва слухалі рапарт ма-
лай калгасніцы, якая гаварыла
па-армянску. Наперадзе пшасіўся
фотграф і асяляючымі пра-
жэктарамі. Я вачыма шукаў Ста-
ліна і з трэпетам сэрца не знахо-
дзіў яго за сталом прэзідыума.

Нарэшце фотграфы з пражэкта-
рамі размыліся па баках і на на-
яны доўгага стала на фоне парты
Савецкага Саюза вырасла яго
твар, вясёлы, ухмыляючыся. Ён
ціха пашта таварыш Мікайлу. Па-
сля ўстаў і асакміта-ласкавым
голосам задаў пытанне калгасні-
цы аб становішчы калектывізацыі
ў сёла Аршалу.

Гром апладысментаў пакрыў
адказ калгасніцы. Апладыраваў і

таварыш Сталін, апладыраваў тав.
Молатаў, апладыраваў і тт. Ва-
рашылаў, Андрэў, Чубар,
Мікай. Яны апладыравалі і ўсмі-
халіся.

Калі інжынер-будаўнік Каналі-
скай электрастанцыі тав. Агаба-
ян пачаў гаварыць аб градыент-
ным плане выкарыстання энергіі
вёзера Севан, таварыш Сталін
устаў і на фоне географічных
карт павольна пашоў да рэльеф-
най карткі будаўніцтва. Пашыўшы
яму насустрач з радасным тварам
тав. Ханджан. У грымсе апладыс-
ментаў і воклічаў, поўных заха-
плення, загнуліся словы Ага-
бабяна. Ззяючыя вочы па-
кіраваліся да сіняй паласы на
карце, вакол якой сустрэлі адзін
аднаго два пальцы — палец вя-
лікага Сталіна і палец Ханджана.

Апошні даўваў тлумачэнне. Сталін
адбараўча ківаў галавой. І было
радасна да слёз. Калгасніцы ззя-
ючымі ад шчасця тварамі глядэ-
лі адна на другую.

— Паглядзі, як ён цікавіцца...
Алеян за другім таварышам прад-
стаўнікі дэлегацыі. Кожная вы-
ступавача запяўваў таварыш Ста-
ліна. Задавалі пытанні тт. Молатаў,
Варашылаў, Мікай; якая грамад-
насць у Арменіі, які распе нэсёл-
ніцтва, як сябе адчуваюць пісь-
мнікі, як ідэе будаўніцтва ў
Арменіі? Гэта была вялікая эпа-
па, радасны дэмагал аб росце Со-
вешкай Арменіі і найвялікшых ге-
роў гэтай грандыёзнай эпапеі
— таварыш Сталін.

— Досыць, — крычыць ён, —
таварыш Сталін стаўся, аслабі-
ліце яго, пойдзем дамоў.

Нарэшце, толькі ў 7 гадзін ве-
чара, армянская дэлегацыя, ззяю-
чы чырвонымі пэфонамі і шпа-
сілімі ўсмішкамі, выходзіць
Крэмля.

У настанні дзень я паслаў та-
варышу Сталіну такое пісьмо:

«Таварыш Сталін!
Вішчу пабе з новым годам, які
пачынаецца з новай хваляй ча-
лавачага шчасця.

Па ўсёй краіне насёцца віхор
радасці.

Як добра жыць на свеце!
Як добра!
Бачыць пабе, хоп адзіл раз па-
глядзець на пабе — гэта я нічуж,
знітаем свайго асабістага шчасця.

Але пасля таго, як я не толькі
убачыў пабе, але пагаварыў з та-
бою і тым пахваліў мой верш, — у
мене ўзнікла новае паласе ім-
кненне.

Пісаць дастойную пабе пэзму —
воўс новай грань асабістага шча-
сця.

Вось вярэсць!
Але колькі краснейшых мы ўзя-
лі, мы, сыны прапоўніча народу,
нізломнай сілай вучаня Маркса,
Энгельса, Леніна і Сталіна — на
пшых ад высокіх пшасных ал-
лянка да чырвонага Крэмля.

НАІРЫ ЗАР'ЯН.
Армянскі савецкі паэт.

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

атмасфера. Таварыш Сталін ча-
ста жартваў і смяяўся. Вядомы
аглет Амбарпумні крыкнуў: «На-
яка жыць таварыш Мікай, які
так добра нас пакарміў, што мы
пабілі савецкі рэкорд у Па-
рыжы»... «Наяка жыць таварыш
Мікай» — паўтарыў таварыш
Сталін на армянскай мове, і ўсе
сакочылі з месц з грымсам «ура»
і апладысментаў. Я глядэў на
таварыша Сталіна, і мне здава-
лася, што я бачу яго не першы
раз.

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

І сапраўды хіба я не сустрэ-
каў яго кожны дзень у першым
унутрыпартыйнай барабэй, ка-
лі ён веў нас омурно ворагаў ле-
нінізма, супроць транзістаў, су-
проць правах і левых апарту-
ністаў. Я сустрэкаў таварыша

